

HEBREW A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
HÉBREU A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
HEBREO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 8 May 2000 (morning)

Lundi 8 mai 2000 (matin)

Lunes 8 de mayo del 2000 (mañana)

3 hours / 3 heures / 3 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Section A: Write a commentary on one passage. Include in your commentary answers to all the questions set.
- Section B: Answer one essay question. Refer mainly to works studied in Part 3 (Groups of Works); references to other works are permissible but must not form the main body of your answer.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Section A : Écrire un commentaire sur un passage. Votre commentaire doit traiter toutes les questions posées.
- Section B : Traiter un sujet de composition. Se référer principalement aux œuvres étudiées dans la troisième partie (Groupes d'œuvres) ; les références à d'autres œuvres sont permises mais ne doivent pas constituer l'essentiel de la réponse.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Sección A: Escriba un comentario sobre uno de los fragmentos. Debe incluir en su comentario respuestas a todas las preguntas de orientación.
- Sección B: Elija un tema de redacción. Su respuesta debe centrarse principalmente en las obras estudiadas para la Parte 3 (Grupos de obras); se permiten referencias a otras obras siempre que no formen la parte principal de la respuesta.

בחר באחד מהtekסטים שלפניך ונתחווו:

1. A

כהרף עין

מירקאדו קמחי איש גברתו היה: גבה קומה, רחוב כתפים וחסן גו. גם פרצופו עטוי הדר גברים: זקן רחב, צפוף, יורך על פי מידותיו, נאילו היה רב בישראל או גבר בעמי. גם קולו, בשיחו שיחת רעים, נשמע חזק ומלא. ואלמוני רכות קלה שבפניו, זו עניינו היפות וצחוק החון, שמצויר רובו בין שפטותיו, היו רואינו מדים לעצם, שהוא בעל מלאכה כבדה, נפח, קצב, או ראש לעדרת סבלים. אבל מלאכת ידו נקייה:

5
חויט הוא לכפתני גברים, לרוב כפתני nisi לשבת וימיים טובים. אפשר, שמדובר כל הימים במשי ובאריגים יקרים וטובים הגיעו לו מכמה ממידותיו הטובות והיקרות: טוב-עין, רחבות-לב והסבירת פנים לכול. אבל מי שהכיר את אשתו לינדה אמר: «היא שגרמה לא מעט לנועם הליכותיו ולטוב מידיותיו.

10
LINDELL הייתה אישת קטנה, עדינה וייעלת חן. ונוסף למאות החון אשר בפניה, להליכותיה היקרות ברוב שלוחה ורוץ, לקולה השקט והעונג, היו עניינה מופלאות ביופיו באמת אמרו: מפלאות הבודרא, שאין שני בני אדם, שתהיה עניינה דומות אלו לאלו. לכל אדם עניינים שונים מעוני זולתו. אבל יתרון מיוחד לעניini לינדה: לא זו בלבד שהן קוסמות ביופיו, אלא כל סגולות נפשה: ענוות רוחה, תום לבה וטויה רגשה, היו כמו משתקפות ונגינות מזוהר מבטי עניינה.

15
אכן סגולות טובות אלו ואחרות, דומות, עצמו בה ברוב הימים בגל גורל חייה, גורל קשה ומר, אשר נגזר עליה מזו: עקרות. עשרים שנה מאז הייתה לאישה למירקאדו ופרי בטן לא היה לה. ומהפה ימים על ימים בכיסופי נפשה, מצעהה תדירים בשםון ביתה בחודה, יחידה, עוגמה - ירדעה עליה דמייה גדולה וננטה אוטותיה בכל הליכותיה של LINDELL. לשבחו של בעלה - אמרו תמיד הבודרא - לא חוללה דמייה זו מפיו מעוזו אפיו ברמז תרעומת. אוזן זו, שכן או מודע, לא קלטה מעולם דבר וחצי דבר מגון גורלים של האיש והאישה. לכל היוצר בהזדמנויות שערות- שמחה בבית ידידים, כשברכום הבירות, שימלאו השמיים משאלות לבם, ראה הרואה בהיתקל מבטי האיש והאישה זה זהה וברחף מבטיהם בחלל החדר ציפוריים מתלבטות בבלוב סגור.

20
ובאחד הימים כמה לפצע פתאום מהומה גדולה בדמותו ביתה של לינדה, בבעת תקום פתאום רוח סערה בלי דעת מאין. על מפטון ביתה עמד יום אחד בבורק שמש בית הדין והזמין לבוא עימיו לבית הדין.

25
כמובלה לגדודים על-פי גזר-דין נעלם הלכה אחר השם נבוכה, נכנעה ודוממת. אב בית הדין הודיעה, שבעל גמר אמר לחתת לה גט, כי כלתנה נשוא לזרע של קיימת. אכן גירושו אישת מבעל קשיים כחורבן בית-המקdash, אבל תורתנו הקדושה נותנת זכות לבעל לשלח את אשתו בגל חפציו להקים לו בן.

30
כאחד ננון תחת גלי מפולת, אשר יתאמץ להשמי קולו מן המחנק, כן אורה לינדה כל חייליה, והשמיעה דברה חנק מבכי: אם נגזר עליי דין גירוש, לא אקבלנו כי אם מיידי בעלי. מיידי אחר לא אקבל הגט. המיתוני, אדוניהם חכמים, ולא אקבל. שבו הדיניים ונשאו בינויןם לבין עצם עד שנמננו ונמרנו למלא רצונה. בו שבוע, ביום חמישי, ייתן הבעל גט מידו לידי.

35
ובחזיק הבעל את הגט בידי לעלה - נשמע אז קול חנק, כkol עליה הארץ: ישלח לך האל, אהובי, אני סולחת לך.

40
אז הפנה מירקאדו על-קורחו אל פניו כהרף-עין - והיה כנורעת. ידו רפתה וירדה. מיד שב והתאושש, והיה בעוקר ודווחה בידו השנית משחו מפלפנים, והרים את ידו האוחזות בגט אל על. אך ידו רעדת, כי נצמדו עניינו במוח לא-ידע אל עניini אשתו.

נסתרה דמייה דקה בחדר, ציפייה וחרדה בכלל לב.

שנית רפתה ידו וירדה.

- לא אוכל אמר לנפשו ולאזוני הדיניים - זאת אשר יגורתי....

45
מיד נשמע קולו כנהפץ: המוטר לקרוע הגט?

- קרע! הויה אב בית הדין.

קול הרינה נפל בחלל החדר בקול בשורה מעולם אחר. רוחוק. טמיור.

- איזה תפקיד יש לשם המרכז?
- מהי מערכת היחסים בין הדמויות המרכזיות בספר?
- מה מאפיין את הלשון בספר זה?
- מהו הרעיון המרכזי בספר?

.1B

לא הכל כה פשוט

לא הכל כה פשוט בנסיבות הנסיבות,
מכל הנסיבות מלאנות נטעים,
בזיהי החרומות, גערים הפעاظת
תחרות כל שעה, כל שעה החולפת...

5

לא הכל כה פשוט בין כתלי מדדים,
יש דבר במאחד נשל אהון הספרים,
וහפסה הקבד וഫיטה המצאית
כורעים תחת על, תחת גטל של דעת...

10

ובכל הנסיבות מדרגות אפלות,
שם יוזדים בזחרים מעולים בלילות
יצרים שששותקם וסורים את הצלת –
נפשי עליהם, נפשי מתפללת...

שי שלום

תשמ"ז, 1987

- מהי הסיטואציה המתוארת בשיר? מה המיחד בה?

- מהו מבנה השיר?

- מהו הרעיון המרכזי של השיר? כיצד הוא מובע?

- אילו רגשות מעורר בך השיר?

חיבור

כתב חיבור על אחד מן הנושאים האלה.
בחלק זה של הבדיקה עלייך לבסס את תשובתך על לפחות שניים מתחומי כל הפריטים בחלק שלישי של הביבליוגרפיה.
התיחסויות לחלקים אחרים בביבליוגרפיה מותרות, אך אסור שתהוונה את עיקר התשובה.

תנ"ז

24. השווה בין שתי נשים שלמדות עליהן. השווה את אישיותן ואת יחסיהן עם הסביבה.
B2. תאר את היחסים בין האל וברואיו. השווה שתי מערכות יחסים שונות.

ספרות חז"ל וימי הביניים

34. תאר את הספרות העוסקת בענייני החול בהשוואה בספרות הקודש ביצירות שלמדות.
B3. דzon והשווה בין שני רעיונות עיקריים בספרות זו. נתח אותן.

הסיפור הקצר

44. תאר מספר דמיות מתוך הספרותים שקרأت, ועמוד על השוני והדמיון ביניהם.
B4. מה תפקיד המספר בספרותים שקרأت?

הקיבוץ

45. נתח את הווי החיים המשתקף ביצירות על הקיבוץ.
B5. מהו תפקידם של דמיות המשנה ביצירות שקרأت?

הסכוז ב嘴角 התיכון

64. כיצד משפיע הסכוז על היחסים בין האנשים?
B6. דzon באופן שבו מוצגת המציאות ובחשיבותה של מציאות זו ביצירות שקראת.

השואה

74. השווה את סופו של שתי יצירות שקראת. עמוד על הדומה והשונה מבחינה ספרותית.
B7. מה מקומו של הדמיון ביצירות על השואה? האם יש לו חשיבות?

